

Международна Асоциация Каракачанско Куче

Каракачанско куче

Синоними: Овчарско куче, чобанско куче, вълкодав, влашко куче, тракийски молос, Karakachan Dog, Karakatschan Hund, Chien Karakatchan, Thracian Mollos

Автори на стандарта: Венелин Динчев, Сидер Седефчев, Атила Седефчев - 14.01.2000 г. (с изменения)

Произход: България

Дата на публикуване на първия оригинален стандарт: 26.06.1991 г. "Тракийски университет" - Стара Загора

Използване на породата: Пастирско куче за охрана, за компания, дворно куче.

Класификация на FCI:

Група 2, Секция 2.2

Без изпитания за работни качества.

Кратък исторически преглед: Каракачанското куче е една от най-старите породи кучета в Европа. Типичен молос. Създадено да охранява стадото и имота на стопанина си, то не се колебае да влезе в бой с вълк или мечка и да защити семейството му и него самия от всякаква опасност. Неговите предци започват да се формират още в 3 хилядолетие преди Христа. То е потомък на кучетата на траките, най-старото население по българските земи и прочути животновъди, описани от Херодот като най-големия народ след индийския. Съществена роля при оформянето на каракачанското куче са изиграли прабългарите, довеждайки своите кучета при преселението си от Памир и Хиндукуш. Името си това куче дължи на каракачаните, пастири - номади с тракийски произход, които са запазили благодарение на консервативните си животновъдни традиции някои от най-старите форми домашни животни в Европа - каракачанската овца, каракачанския кон и разбира се каракачанското куче. С това име то е описано в произведенията на някои от класиците в българската литература като Йордан Йовков, Георги Райчев и Йордан Радичков. За него пише и Х.Б. Петерс през 1938 г. в немското киноложко списание. Първия изследовател на породата е д-р Тодор Гайтанджиев, който още през 70 - те години предлага приемането на стандарта ѝ.

Смелостта и чувството за собствено достойнство на каракачанското куче, съчетани с изключителната му вярност, го правят незаменим приятел и помощник.

Общ изглед: Масивно куче. Хармонично развито с добре свързани части на тялото. Видът му излъчва сила и внушава респект. Мускулатурата е мощна, костите са масивни, но не груби. Изключително непретенциозно.

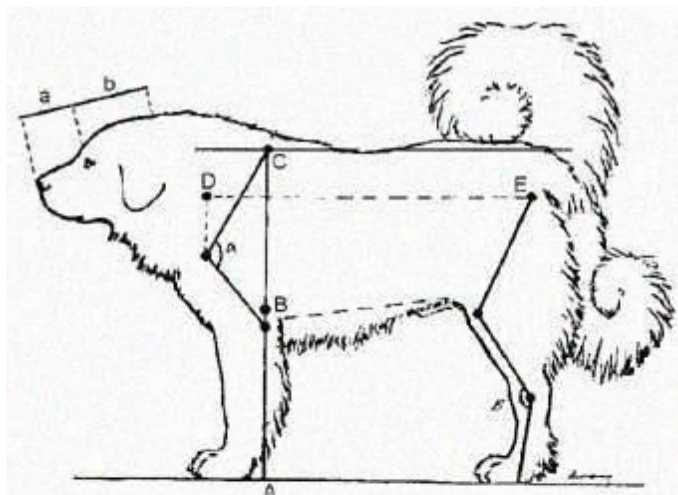
Важни пропорции: Дължината на тялото е равна на височината при холката + X%

- при мъжките кучета X = 4 - 10 %

- при женските кучета X = 6 - 15 %

- височината при лакътя = 52 - 55 % от височината при холката

- дължината на муцуната = 43 - 45 % от дължината на главата

фиг. 1

Схематична рисунка на каракачанско куче:

a/b - 45/55

AB - 55% от AC

AC - 100%

DE - AC + 4 до 10% при мъжките кучета

DE - AC + 6 до 15% при женските кучета

ъгъл алфа приблизително 105 градуса

ъгъл бета приблизително 140 градуса

Поведение: Гордо, властно, недоверчиво към непознати, смело и интелигентно куче. С твърд, уравновесен и независим характер. Лаят на каракачанското куче е характерен - дебел и плътен.

Глава:

Мозъчен дял: Черепът е широк и масивен, горния профил е леко заоблен, челната бразда е плитка, окципиталният издатък е слабо забележим. Надочните дъги са слабо развити. Осите на муцуната и мозъчния дял са успоредни.

Стоп: Забележим, но не рязък.

Лицев дял:

Муцуна: Масивна, разширяваща се към основата, по-къса от черепната част. По посока на носа едва видимо се стеснява и завършва тъпо.

Носна гъба: Голяма и добре пигментирана. Ноздрите са широки.

Устни: Дебели и прилепнали. Горната покрива долната. Добре пигментирани.

Челюсти (зъби): Челюстите са силни. Зъбите са 42 на брой (20 в горната и 22 в долната челюст). Големи и бели, правилно подредени. Захапката е ножична или клещовидна.

Очи: Малки, дълбоко и косо поставени, като латералните ъгли стоят по-високо от медиалните. Тъмни или светло кафяви, в зависимост от цвета на косъма. Ръбът на клепачите е тъмно оцветен. Погледа е мрачен и самоуверен. Излъчва интелект и твърдост.

Уши: По-скоро малки, ниско поставени, с V - образна форма, висящи, плътно прилепнали към черепа. Покрити с къси и гъсти косми.

Шия:

Кожата не образува висящи гънки с изключение на слабо развит гerdан разположен надлъжно по вентралната част на шията.

Тяло:

Горна линия: Хоризонтална, права.

Холка: Добре развита, дълга и мускулиста.

Гръб: Прав, широк и обложен с масивна мускулатура.

Поясница: Средно дълга, широка, добре замускулена. Открояваща се над линията на гърба.

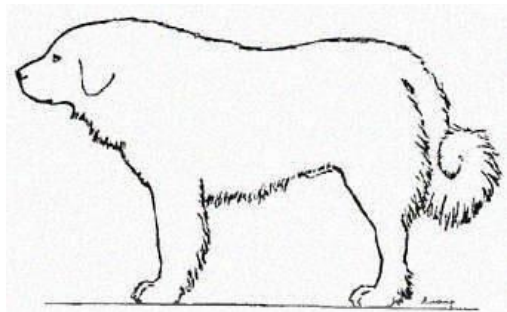
Крупа: Средно дълга, широка, леко наклонена. Заоблена и мускулиста.

Гръден кош: Дълбок и широк, но не бъчвообразен. На дълбочина достига най-малко до лакътя.

Долна линия и корем: Коремът е мускулист и стегнат, леко прибран.

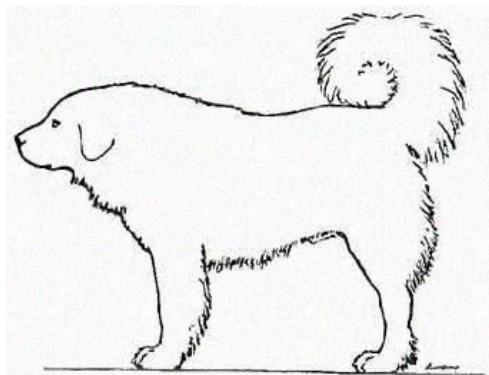
Опашка:

Поставена не много високо. Достига до скакателната става, но се среща и вродено къса. Покрита с дълги и груби косми. В спокойно състояние виси отпусната или с навит на кука край (фиг. 1). В движение или при възбуда се повдига над гръбната линия навита сърпообразно или на колело (фиг. 2).

Фиг. 2

фиг. 1

Фиг. 3

фиг. 2

Крайници:

Предни крайници: Прави, успоредни по между си, масивни.

Рамо: Дълго и широко. Здравно свързано с трупата. Покрито с масивна мускулатура. Ъгълът между лопатката и раменната кост е около 105 градуса.

Лакът: Плътено прилепен към гръдния кош.

Подрамо: Дълго, с масивни кости.

Карпус: Здрав и широк.

Метакарпус: Леко наклонен. Широк и здрав.

Лапа: Голяма, закръглена, със сухи и прибрани пръсти, сводеста. Богато окосмена. Възглавничките са еластични и тъмни. Ноктите са дебели и здрави, за предпочитане тъмни на цвят.

Задни крайници: Паралелни по между си, мощни, с леко изправени ставни ъгли.

Бедро: Средно дълго, широко. С масивна мускулатура.

Подбедро: Дълго, широко и мускулесто.

Скакателна става: Широка и суха. Ъгълът на тибιο-тарзалната става е около 140 градуса.

Метатарзус: Средно дълъг, масивен, леко косо поставен.

Лапа: По-издължена от предната, със сухи и прибрани пръсти. Често се срещат един или два допълнителни пръста. Богато окосмена.

Алюри: Крачката е свободна и широка. Предпочитан алюр е пружиниращия тръс.

Кожа: Плътна, еластична и прилепнала. Не образува гънки, с изключение на слабо развит гердан, разположен надлъжно в долната (вентралната) част на шията. Носната гъба и видимите лигавици са черно пигментирани, а при рижо-белите кучета в кафяво.

Косъм:

Качество на косъма: По отношение дължината на косъма се различават два типа:

дългокосмести - с дължина на покривните косми по тялото над 12 см.

късокосмести - с дължина на покривните косми по тялото, шията и крайниците до 12 см.

По шията, холката, крупата, задната страна на крайниците и опашката космите са дълги и груби.

Покривните косми са прави и твърди. По главата и предната страна на крайниците космите са къси и прилепнали. Има добре развит подкосъм.

Цвят на косъма: Окраската е двуцветна или трицветна, петниста. Предпочитат се големи, ясно ограничени тъмни петна на бял фон или големи бели петна на тъмен фон.

Ръст:

Мъжки: 63 – 75 см.

Женски: 60 – 69 см.

Тегло:

Мъжки: 40 – 55 кг.

Женски: 30 – 45 кг.

Недостатъци: Всяко отклонение от гореизложеното следва да бъде считано за недостатък, който ще бъде санкциониран в зависимост от степента на изявата му.

- недостатъчно масивна и широка глава
- заострена муцуна
- неизразен или силно изразен стоп
- силно изпъкващ окципитален издатък
- изпъкнали или кръгли очи
- високо поставени, или неплътено прилягащи уши
- депигментация
- дълга или прекалено къса шия
- изразен гердан в областта на шията
- тесен или плитък гръден кош
- мек гръб
- шаранов гръб
- ниско поставена опашка

- криви крайници, O - образна или X - образна постановка
- силно наклонени или изправени метакарпуси
- остри или изправени ставни ъгли
- тигрова окраска
- черна маска

Елиминиращи недостатъци:

- сходство с други породи: кавказка овчарка, средноазиатска овчарка, шарпланинец, лендзир и др.
- горночелюстна прогнатия
- долночелюстна прогнатия с отстояние над 3 мм между резците
- флегматичен темперамент
- плашливост (страх)
- немотивирана агресия
- липсващи зъби, освен два от първите предкътници (P1), два от вторите предкътници (P2) или двата трети кътника (M3)
- едноцветна окраска
- права опашка
- мек и/или къдрав косъм
- липса на подкосъм

Забележка: Мъжките трябва да имат два нормално развити тестиса, напълно спуснати в скротума